

[Holger Nielsen]

Holger Nielsen (SF):

Jeg vil anholde de ordførere, som forsøger at bagatellisere denne Londonerklæring, hvilket også udenrigsministeren gjorde. Jeg vil godt i den forbindelse citere fra en rapport, som udenrigsministrene fremlagde på Rådsmødet i november 1981; den er dateret den 23. november 1981. Deri skriver udenrigsministrene bl.a. om Londonrapporten:

»Denne rapport bygger på erfaringer gennem de 11 år, der er gået, siden det politiske samarbejde blev etableret. Den rummer en stærkere politisk forpligtelse og kræver forbedrede arbejdsredskaber stillet til rådighed.«

Udenrigsministrene siger klart i denne rapport, at der i Londonerklæringen ligger en klarere politisk forpligtelse, altså også en klarere forpligtelse for den danske udenrigspolitik. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at bagatellisere, og jeg vil godt nævne et eksempel, hvor dette efter min mening får nogle uheldige konsekvenser.

Jeg stillede i går i folketingets spørgetid et spørgsmål om den danske regerings holdning til Uruguay. Statsministeren gav en på mange måder udmærket redegørelse for, at den danske regering har protesteret gennem den derværende ambassade imod de mange overgreb, som det uruguayanske militærstyre retter mod befolkningen. Men samtidig har den danske regering i november 1981 underskrevet en erklæring, som bakker op, at fire EF-lande skal samarbejde med uruguayanske officerer i fredsstyrken i Sinai. Man har bakket op, at fire andre EF-lande i realiteten anerkender Uruguay som en fredsbevarende nation. Jeg synes, der herved er kommet en uklarhed ind om den danske regerings holdning til Uruguay. Jeg respekterer statsministerens erklæring om, at man har protesteret, men i og med at man gennem en EF-erklæring legitimerer Uruguay som en fredsbevarende nation, bliver der skabt en uklarhed.

Udenrigsministeren nævner vetoetten, og han siger, at man vil fastholde denne, men godt vil ændre procedurerne for anvendelsen af dem. Ja, men her synes jeg, det er værd at gøre opmærksom på, at Genscher-Colombo-planen jo ikke taler om at afskaffe vetoetten, den taler om at ændre procedurerne, den taler om at udhule den. Det er også det, der fremgår af hr. Steen Folkes og undertegnede

dagsordensforslag, at man taler om at udhule vetoetten gennem en vanskeliggørelse af brugen af den, og jeg vil godt, ligesom hr. Steen Folke, bede udenrigsministeren her fra talerstolen helt klart sige, om man vil gå ind i forhandlinger om denne Genscher-Colombo-plan eller ej.

Som jeg sagde først, kunne jeg forstå af ministerens første redegørelse, at man ville diskutere beskæftigelsespolitik i den arbejdsgruppe, der behandler Genscher-Colombo-planen, men jeg vil alligevel godt bede ministeren om at gøre det helt klart, hvorvidt man vil gå ind i reelle forhandlinger om Genscher-Colombo-planen i den arbejdsgruppe, der eksisterer, og på det Rådsmøde, hvor den skal diskuteres her i februar måned.

Endelig et par bemærkninger om Parlamentets rolle og den styrkelse af Parlamentet, der ligger i Genscher-Colombo-planens formuleringer. Her synes jeg også, det er værd at gøre opmærksom på, at det for så vidt ikke er nødvendigt med ændrede procedurer for at styrke Parlamentet. Der findes en såkaldt samrådsprocedure, som Parlamentet hidtil har været fantastisk ferm til at udnytte, f.eks. i budgetspørgsmålene. Jeg kan forstå, at der er en vis chance for, at Parlamentet denne gang havner ved Domstolen, og det kan jo være udmærket at forsøge det, men det er værd at slå fast, at Parlamentet selv opfatter denne samrådsprocedure som et af de væsentligste instrumenter til at udvide sine magtbeføjelser, og jeg vil godt have en klar redegørelse for, om ministeren, om den danske regering er enig i, at Parlamentet ikke gennem samrådsproceduren skal have udvidet sine magtbeføjelser.

Erhard Jakobsen (CD):

Hr. Steen Folke brugte fra denne talerstol udtrykket blåøjet. Hvis han havde brugt det om udenrigsministeren, ville udenrigsministeren næppe protestere, for det er han vel rent faktisk, og det er jo noget naturskabt, som man har lov til at være. Men nu brugte hr. Steen Folke det om den fremstilling, som udenrigsministeren gav af problemet, og da må jeg altså sige, at her må det være hr. Steen Folke, der gør sig skyldig i blåøjethed.

Der er vel ingen, der drømmer om, at diskussionen om suverænitet i EF drejer sig om Danmark og Danmarks interesser. Det vil